

**ГЕО МИЛЕВ
КОШМАР
КАЧАЛОВ В ИВАН
КАРАМАЗОВ**

chitanka.info

Аз се връщам: — изплашен, трептящ, без мощ,
разбит в отстъпление и в безпорядък -:
като след някой злощастен брюмер.

Влизам: блед, чер:

и удавям свещта в безпощадната нощ —

В панически бяг

стъпалата след моите стъпки падат

Бездънно в мрак —

Вън сняг, враг и нощта —

— - - -

Тук съм сам; тук е никъде; вън от света;

Никъде — Никога — Никой —

(И рече безумний в сърцето си: няма бог!)

ха!... ти си тук пак, враг!

Ограден съм отвред — без изход:

Кой си ти?

Сатана *sum et nihil humanum...*

Ха-ха!... Ти нападаш с безброй изкушения, злоби,

измами

Душа ми —

сбираш там всички скверни парцали в душа ми

— раздрани знамена —

сатана,

и влечеш ме в безумен поход:

Де? — - Без край...

— Безкрай! —

Пространство; Време; Мраз...

Квадрилиони... Квадрилиони... Квадрилиони...

Нито край... нито срок...

— Има ли бог?

Кажи го безстрастно.

Най-сетне хващам твоя поглед: кой си ти?

Свещта угасна.

*Знам.
Ти си аз.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.